

"Demek, Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmin onların nazarlarına temessül ve tezahür etmesi, velayet-i Ahmediye (a.s.m.) cihetindedir, nübüvvet itibariyle değil." Neden nübüvvet itibariyle olmuyor, izah eder misiniz?

Nübüvvet, vehbi bir hâldir. Yani Allah'ın belli ölçüler ve şartlar dâhilinde yapmış olduğu ihsan ve ikramlardır. Nübüvvetin en ehemmiyetli şartlarından birisi, dünya hayatı sürecinde elçilik vazifesi ile vazifelenmesidir. Bu vazife anında bazı hususi ikram ve ihsanlar vardır ki, bunlar da nübüvvetin bir şiarı, bir nişanesidir.

Mesela, mucize ve vahiy bunlardandır. Nübüvvet vazifesi bittiği zaman, bu hususi ihsan ve ikramlar da nübüvvet ile beraber ortadan kalkar.

Sahabelerin bir anda velayet ve ulviyet makamına erişmeleri ve çok harika ikramlara mazhariyetleri, hep bu nübüvvet makamının meyvesidir. Bu yüzden nübüvvet sürecini görmeyenler, bu hususi ikramlardan hisse alamazlar. Onun içindir ki sahabenin en küçüğüne en büyük veli yetişemiyor.

Peygamber Efendimiz (asm)'in iki yönü vardır. Birisi şahsi kemalat ve kesbi ile kazanmış olduğu kuvve-i velayetidir. Diğeri ise vehbi olan nübüvvet yönüdür. Hiçbir zaman velayet, nübüvveteye yetişemez. Zira velayette kesb, yani şahsî gayret ile kazanılan makam vardır. Nübüvvetinde ise **vehbilik** vardır. Yani **Allah'ın ihsan ve ikramı ile verilen makamlar ve feyizler** vardır. İşin esası şudur ki; insanın, kesb ile elde ettiği netice hiçbir zaman Allah'ın ikram ile verdiği neticeye yetişemez. Velayet ile nübüvvet arasında böyle azim bir fark vardır.

Nübüvvet ise vefat ile nihayete eren bir vazife olduğu için, nübüvveteye taalluk eden hususi ihsanlar buna bağlı olarak gider; ama velayet ciheti kalıcıdır. **Sonraki müminler sadece ve sadece Peygamber Efendimiz (asm)'in velayet ciheti ile muhatap olabiliyorlar.** Allah Resulü (asm) nasıl nübüvvet ciheti ile en zirvede ise, aynı şekilde velayet ciheti ile de yaratılmışların en üstünüdür. Bu yüzden velayet muhatapları ile nübüvvet muhatapları makam ve feyiz noktasından müsavi olamazlar.